

*Domov důchodců Ústí nad Orlicí
Cihlářská 761, 562 01 Ústí nad Orlicí*

MĚSÍČNÍK

**DOMOVA DŮCHODCŮ
Ústí nad Orlicí**

4. číslo/ Duben 2024

Po přečtení, prosím, předejte dalšímu obyvateli!

Milé čtenářky, milí čtenáři,

Máme tu měsíc duben, kdy si počasí většinou dělá, co se mu zlíbí, chvíli vykoukne sluníčko, pak se zase schová a třeba i začne pršet, ale to k aprílovému počasí prostě patří.

Každé období v kalendáři sebou přináší něco krásného, ojedinělého, veselého i smutného.

Jaro je obdobím změn a probouzení. Svá kouzla mají jarní vůně. Příroda získává novou tvář, začíná nový život. Louky se zelenají, květinčky rozkvetou nádhernými květy. A všude je hodně barev. Sluníčko začíná krásně hřát, hladí nás svými paprsky a přináší jarní pohodu.

V tomto Měsíčníku si připomeneme dubnové práce na zahrádce, zjistíme, proč se pálí čarodějnice, a zavzpomínáme na tvorbu Hanse Christiana Andersena.

Sluníčkové jarní dny Vám přejí

Eva Plívová a Dana Matoušková – Vaše sociální pracovnice

Co nás čeká v dubnu

V úterý 16. 4. 2024 od 9.30 hod. – Vás zveme na cestopisnou přednášku manželů Poulíkových. Tentokrát s nimi zavítáme do **ALBÁNIE**. Nenechte si ujít poutavé vyprávění plné osobních zážitků a zkušeností. Těšíme se na Vás v jídelně v 1. patře budovy B.

V pondělí 29. 4. 2024 od 14.30 hod. – Vás zveme na **ČARODĚJNICKÝ REJ** s opékáním párků a živou hubou. V případě nepříznivého počasí se akce koná v jídelně v 1. patře budovy B, jinak se na Vás těšíme venku pod pergolou.

PRAVIDELNÉ RHB PROGRAMY NA TĚLOCVIČNĚ

PONDĚLÍ 8.30 – 9.00 hod. - CVIČENÍ S MARTINOU

ÚTERÝ 8.30 – 9.00 hod. - CVIČENÍ SE ŠARLOTOU

STŘEDA 8.30 – 9.00 hod. - CVIČENÍ SE ŠÁRKOU

ČTVRTEK 8.00 – 11.00 hod. – WELLNESS PRO BUDOVU A

PÁTEK 8.00 – 11.00 hod. – WELLNESS PRO BUDOVU B

Pranostiky na duben

Duben je čtvrtý měsíc gregoriánského kalendáře v roce. Má 30 dní. Před přechodem do gregoriánského kalendáře to byl druhý měsíc v roce. Jméno duben pochází od slova dub. Duben začíná stejným dnem v týdnu jako červenec a v přestupném roce jako leden. První dubnový den se nazývá **april**. Už od 16. století je april spojen s různými žertíky a drobnými zlomyslnostmi. Aprílové počasí označuje počasí nestálé, proměnlivé a používá se i tehdy, pokud se hovoří o proměnlivém a nestálém počasí v jiný čas.

PRANOSTIKY

- ❖ V dubnu čas a panský kvas.
- ❖ Ondřej mosty staví, Jiří je odplaví.
- ❖ Na svatého Jiří vylézají hadi a štíři.
- ❖ Na svatého Vojtěcha v polích samá potěcha.
- ❖ Svatého Marka deštivo - sedm týdnů blátivo.
- ❖ Pršívá -li 1. dubna, bývá mokrá máj.
- ❖ Když duben laškuje, bývá mnoho sena a obilí.
- ❖ Hodně-li v dubnu vítr duje, stodola se naplňuje.
- ❖ Dubnový sníh rodí travu.
- ❖ Jasný měsíc v dubnu škodí květu stromů.

Rok v zahradě - duben

Duben nabízí spoustu příležitostí k pozorování života na zahradě. V dubnu už se ale také pomalu pracuje na záhonech a sází se a seje základ budoucí úrody. Za okny rostou sazeničky a probíhají diskuze, co a kam se letos umístí, aby se tomu co nejlépe dařilo. Živočichové, kteří trávili zimu hibernací, se už probudili, takže můžete pomalu začít manipulovat i s hromádkami, které mohly být jejich zimním úkrytem.

Pozor při práci na zahradě

Na jaře se se často rozeznívají sekačky, křovinořezy a motorové pily. Je to ale trochu smutná oslava nového života. Pokud potřebujete něco posekat nebo přemístit, dělejte to opatrně, abyste neublížili volně žijícím tvorům, kteří s vámi zahradu sdílí. V kompostu se může ukrývat třeba váš soused ježek nebo ještěrky. Jestli se chystáte spálit hromádku přírodního materiálu ze zahrady, vždycky předem zkontrolujte, jestli se v navrstveném materiálu někdo neschovává. Nebo dejte raději všechnen organický materiál na kompost a nic nepalte.

Bezpečná zahrada pro ježky

Ježci už jsou vzhůru a po setmění brázdí zahrádky sem a tam. Brzy nastane sezóna ježčích námluv a to ujdou samečci ježků až 3 kilometry za jednu noc! Pomůže jim, když bude vaše zahrada dobře průchozí. Pokud máte zahradu obehnanou plotem, bude stačit, když necháte u země prostor, aby mohl ježek podlézt. Když to není možné, postačí i malý průlez v plotě cca 13 x 13 cm, aby se dostal ježek z vaší zahrady na tu sousední. Otvor můžete i nějak zajímavě zvýraznit.

Zvlášť u nově postavených domů jsou oblíbené vysoké kompaktní betonové zdi. Pro ježka to ale znamená, že musí zahradu obejít po chodníku nebo po silnici a tím se zvyšuje riziko střetu s vozidlem.

Zkontrolujte, jestli nemáte na zahradě nějakou šachtu nebo jámu, kam by mohl ježek nebo jiný živočich spadnout. Taková místa je lepší zajistit poklopem nebo do nich umístit nakloněnou rovinu, po které zvíře vyleze. Zahradní jezírka by měla mít pozvolný přístup, všechny nádrže s vodou by měly být opatřené víkem. Pro menší živočichy a hmyz se jako záchrana do nádrží s vodou hodí plováky proti utonutí malých zvířat. Při testování tento plovák používal hmyz a někdy i ptáci pro pití

vody ze sudu, kdy přistávali na plovák a pili skrze síťovanou část plováku.

První ptačí mlád'ata

Ptáci, kteří zahníždili v březnu, už v dubnu pečují o vylíhlá mlád'ata. Sezení na vejcích zabere menším ptákům 10 až 14 dní, těm větším 3 týdny až měsíc. Ptačí rodiče krmí své mladé převážně hmyzem, a to dospělým hmyzem nebo hmyzími larvami (červy, housenkami atp.). Ptáci jsou tak skvělou přirozenou ochranou například ovocných stromů před hmyzími škůdci.

Čím dříve ptáci zahníždí, tím více mohou mít během sezóny mlád'at. Je to ale zároveň trochu risk, protože pro snášení vajíček a péči o mlád'ata potřebují ptáci množství energie a zima sotva skončila. Březen je obdobím, kdy jsou zásoby potravy v přírodě po zimě dost vyčerpány, v dubnu je situace trochu lepší, ale rozhodně neuškodí, když poskytnete starostlivým rodičům krmítko s potravou i v tomto období. Ptáci pak budou shánět hmyz a bezobratlé pro svoje mladé a na krmítku se zastaví, aby doplnili energii pro sebe. Při celoročním příkrmování je jen potřeba ještě více dbát na hygienu krmítka.

Netopýři jsou po zimě zase aktivní

Netopýři jsou probuzení ze zimního spánku, několik měsíců viseli ve svých úkrytech hlavou dolů a hibernovali. V březnu a dubnu se probouzejí, musí se pořádně nakrmit a přelétají na místa, kde se setkávají s jedinci stejného druhu. Po tomto jarním přeletu pak tvoří takzvané letní (mateřské) kolonie, tedy společenství samic s mláďaty.

Žáby

Sezóna žabích koncertů začíná v březnu až dubnu, samečci vábí samičky k páření, každý druh svým specifickým zvukem. Žáby se rozmnožují ve stojatých vodách, po zimě vylézají ze svých skrýší a putují k vodě, aby si tam našly partnera. Cesta probíhá především za stmívání a v noci, žáby si vybírají dny, kdy ustanou noční mrazíky a trochu se oteplí, ideální je, když do toho navíc i zaprší. Většina druhů žab se ve vodě zdržuje jen na jaře v době rozmnožování, ale často se celoročně pohybují v těsném sousedství vody.

Největším nebezpečím jsou pro žáby silnice s hustou dopravou, protože žáby, které se pohybují pomalu a většinou ani nejdou nejkratší cestou, jsou během překonávání silnice často usmrceny projíždějícím vozidlem. Tyto jarní tahy se tak

nezřídka mění v žabí genocidu. Ochránáři a dobrovolníci se tomu snaží zabránit tím, že na vybrané úseky umisťují zábrany a žáby přenášejí z jedné strany vozovky na druhou. Při rekonstrukci nebo stavbě nových silnic je určitě dobré myslet i na obojživelníky. Pokud se silnice nachází mezi zimovištěm žab a vodní plochou, kam se na jaře chodí rozmnožovat, může pomoci vybudování podchodu a systému zátaras, které do podchodu žáby navedou.

Včelky samotářky budují svá hnízda

Některé druhy včelek samotárek už vylétly ze svých zimovišť a hledají si prostor, kam by vložily své plodové komůrky. Samotářky se obvykle vrací rozmnožit na místo, kde se samy narodily. Takovému místu jsou věrné po generace.

Včely samotářky využívají k výrobě svých hnízdních komůrek rozmanitý podklad a materiál, jsou to například přirozené dutiny v zemi nebo ve dřevě, chodbičky nebo hnízda jiného hmyzu, prázdné ulity plžů, skalní štěrby a převisy. Některé včelky samotářky si vyhrabávají chodbičky v zemi, v měkké dřeni stonků nebo v opadávající omítce. Takže pokud máte u sebe na zahradě nějaký takový přirozeně se vyskytující materiál, určitě najde svoje využití.

Vyráběné a prodávané hmyzí domečky jsou určeny pro ty včelky, které hnízdí v dutinkách.

Tyto dutinky by měly mít průměr od 3 do 9 mm, neměly by mít ostrý okraj vchodu a nesmí být průchozí skrz. Do domečků se vám nastěhují nejčastěji zednice a čalounice.

Kolem 70 % druhů včelek samotárek hnízdí v zemi, vchod do

jejich hnízda poznáte podle hromádky materiálu, který je vyhrabaný kolem chodbičky.

Pálení čarodějnic – původ, historie a současnost

V noci z 30. dubna na 1. května nás čeká filipojakubská noc a pálení čarodějnic což je lidový zvyk spojený s pálením ohňů a ochranou před nečistými silami. Jedná se o starý pohanský svátek, který se postupem času změnil na lidový zvyk a dnes i společenskou událost.

V minulosti patřila filipojakubská noc mezi noci, kdy prý zlé a nečisté síly vládly větší mocí než kdy jindy. Lidé věřili, že této noci v povětrí poletuje spousta čarodějnic, letících na sabat. Proto se této noci také říká „noc čarodějnic“. Čarodějnice se před nočním shromážděním, které je vedeno samotným d'áblem, potíraly magickými mastmi, aby dokázaly na svých košťatech vzlétnout a posílily své magické schopnosti. Sabat se konal nejčastěji o úplňku přesně o půlnoci filipojakubské noci. Čarodějnice se scházely na horách, skalách nebo pustých místech. Na setkání se často měnily v různá zvířata, například v kozla, vlka, černou kočku nebo mouchu. Posláním sabatu bylo představit d'áblovi, který setkání předsedal v podobě polokozla-poločlověka, poslání každé čarodějnice, dát jim nové úkoly, představit novou členku

a udělat s ní případně vstupní rituál. Na sletu všechny účastnice tancovaly, zpívaly, někdy i nahé, skákaly přes oheň i do něj nebo i rituálně obětovaly.

Víra v temné síly se časem proměnila v pověru, že d'ábel může moc na zemi uplatňovat pouze prostřednictvím lidí – především čarodějnic. Zvláště staré ženy bývaly často podezřívány ze spojení s d'áblem a lidé se jim často vyhýbali nebo se jich báli. Na ochranu před čarodějnicemi se na vyvýšených místech pálily ohně. Tento zvyk k nám přišel nejspíš z Německa a postupem doby se z výročních ohňů stalo „pálení čarodějnic“ tak, jak je známe dnes.

Dnes už se z „pálení čarodějnic“ stala především společenská událost, kde se sejdou děti i dospělí a místo ochrany před

temnými silami se jedná spíše o vítání jara a oslavu konce zimy.

Vyhláška o bezpečnosti létání na koštěti

Federace čarodějnic ČR se na svém mimořádném sletu dne 13. dubna 2019 usneslo vydat na základě §20 zákona č. 1/1568 Sb., čarodějnického kodexu, ve znění pozdějších předpisů tuto obecně závaznou vyhlášku:

Základní ustanovení

§0 a) Proti této vyhlášce není odvolání.

b) Čarodějnicí rozumíme inteligentní bytost ženského pohlaví, atraktivního zevnějšku a příjemného chování ovládající let na koštěti.

c) Koštětem rozumíme dopravní prostředek čarodějnice

§1 a) Létání je povoleno pouze čarodějnicím starším 150 let.

b) Výjimky z písmena a) uděluje FČČR (Federace Čarodějnic ČR).

§2 a) Létat se povoluje pouze v podroušeném stavu s minimálním obsahem mandragory v krvi 0.89417 promile.

b) Převážet více jak jednu osobu je zakázáno.

§3 a) Při porušení této vyhlášky se čarodějnicí zakazuje létat na sto let a její koště bude veřejně spáleno za přítomnosti předsedkyně FČČR

b) Čarodějnicí může být propůjčeno koště pouze a jen na základě zvláštního povolení.

c) Pro let dle písm. b) platí omezení rychlosti na 70 n.k.s-1 (netopýřích křídel za sekundu).

d) Létat se přísně zakazuje nad chladícími věžemi, pivovary, lihovary, mlékárnami a věznicemi.

§5 a) Výška letu se stanovuje na 7 k.o. až 2355,5 k.o. (kočičích ocasů), pokud není dále určeno jinak.

b) V tunelu, pod mosty a viadukty létá se středem, pokud tomu nebrání zvláštní okolnosti.

c) Nad vodními plochami a lesy je povoleno létat jen ve výšce 13 k.o., aby nedošlo k rušení vodníků a rusalek, nebo hejkalů.

d) Nad elektrickou trakcí je příkázáno létat ve výšce 7 k.o. od nejvyššího drátu vedení.

Předlétávání a míjení

§6 a) Předlétává se vždy horem.

b) Je zakázáno posmívat se pomaleji letícím pilotům tryskových letadel, drát peří kolem letícím ptákům a chytat se raket a vrtulníků.

c) V tunelu, pod mostem a viaduktem, jakož i v uzavřených budovách se předlétávat zakazuje.

§7 Míjí se vždy vlevo a horem, nebo vpravo a spodem.

§8 Při předlétávání a míjení se dodržuje odstup alespoň 10 n.k.

Rychlost letu

§9 Létat se povoluje maximálně rychlostí 1320 k.o.s-1.

Startování a přistávání

§10 a) Startovat a přistávat se zakazuje na těchto místech:

- tam, kde se nesmí létat
- tunel, viadukt, pod mostem
- věže kostelů a pod.
- na křídlech letících letadel, vrtulníků, raket a raketoplánů.

b) Při přistávání je nutno dbát zvýšené opatrnosti, aby nedošlo k poškození majetku nebo zranění osob.

§11 Startovat se smí pouze komínem dostatečného průřezu, nebo balkonem. Kde tato možnost není, možno startovat jakkoliv, pokud se dodrží §10.

Vlečení a nákladní košťata

§12 Vláci kluzné koště nebo letět s nákladním koštětem může jen čarodějnice starší 183 let.

§13 a) Osobní koště brát do vleku se zakazuje.

b) Vláci bouřkové a sněhové mraky se povoluje vždy.

§14 a) Délka vlečné násady musí být v rozsahu 1 – 2 k.o.

b) Vlek musí být označen odrazkou trojúhelníkového tvaru a ČČK (číslo čarodějného koštěte) shodným s koštětem.

Létání za snížené viditelnosti

§15 a) Koště musí být na přídí osvětleno černou kočkou svítící zelenýma očima.

b) Na zádi musí mít koště odrazku obecně šišatého tvaru.

§16 Za snížené viditelnosti se zakazuje vléci vlečné koště.

§17 a) Za deště, sněžení a bouří se doporučuje létat nejvyšší rychlostí.

b) Za snížené viditelnosti se povoluje metat blesky mimo trakční vedení.

§18 V době od 01:00 do 05:00 se zakazuje vydávat zvuková znamení.

Výjimky a zvláštní ustanovení

§19 Předsedkyně FČČR létá na koštěti s majáčkem zelené barvy.

§20 Ostatní přednost letu se neupravuje.

§21 Dojde li k pádu v důsledku kolize, je všem viníkům zakázáno létat dle §3 písm. a).

§22 a) Za letu se zakazuje plivat, odhazovat předměty, souložit apod.

b) Za letu se povoluje dštít oheň a síru, vyvolávat krupobití a bouře

§23 a) Tato vyhláška neplatí o filipojakubské noci.

b) Tato vyhláška neplatí třináctého v pátek.

Závěrečná ustanovení

§24 Tato vyhláška je v souladu s pravidly Evropského Společenství, Islámských zemí a Amerického spolku strašidel.

§25 a) Tato vyhláška zrušuje původní vyhlášku o letu na koštěti z r. 1376.

b) Písmeno a) platí pouze v případě, že původní vyhláška existovala.

§26 Tato vyhláška nabývá platnosti 19. 4. 2019 ve 23:59:57,32.

Bábi Zlopočasná

Čestná předsedkyně FČČR

Hans Christian Andersen

Proslulý světový pohádkář Hans Christian Andersen (*2. 4.1805, †4. 8.1875) se narodil v Odense na ostrově Fynu (Dánsko) v chudé rodině a prakticky do své čtyřicítky byl závislý na podpoře různých mecenášů. Jeho otec byl chudým ševcem, celá jejich rodina žila v jedné malé místnosti. V 11 letech mu zemřel otec, který byl živitelem rodiny. Aby ulehčil tíživé situaci, musel mladý Hans zanechat školy a začal pracovat v továrně. Ve svých 14 letech se vydal do Kodaně, kde se bez úspěchů živil jako zpěvák a herec loutkového divadla.

Postavil si malé loutkové divadlo a vyrobil pro své loutky oblečky. Byl vášnivým milovníkem literatury a znal nazpaměť celé Shakespearovy hry. První šťastnou osobností v Andersenově životě byl ředitel divadla Jonáš Collin, který poslal ctižádostivého Hanse do školy - zajistil mu stipendium krále Frederika VI. na gymnáziu ve Slagelse, později přešel na školu v Helsingoru, kde zůstal až do roku 1827. Studia mu však příliš nešla. Psal romány, básně, divadelní hry a hlavně pohádky. Svou první knížku *Duch v Palnatokově hrobě* (1822) vydal Andersen ještě před nastoupením na školu. Aktivně se účastnil dánského kulturního života. Ne vždy mu to přinesl kladné ohlasy, ale on se nevzdával. Někteří literární kritici a

historici se shodují na tom, že skoro ve všech svých textech odkazuje spisovatel k vlastnímu životu. Andersenovy pohádky se již dávno staly klasikou. Andersen psal ovšem rovněž básně a romány, z nichž je dosud čtena autobiografie Pohádka mého života. Je také autorem (ač nepříliš úspěšných) divadelních her. Tehdejší odborná veřejnost si z Andersena utahovala pro jeho slabiny v pravopise. Začínal s cestopisy a básněmi, vaudevilly - veseloherními útvary se zpěvy, většinou založenými na zápletkách a omylech. Největšího úspěchu však dosáhl v beletrickém díle (romány Improvizátor, Dvě baronky a autobiografie Pohádka mého života) a především sto padesáti šesti pohádkami. Vždy v posvátný čas Vánoc vydal svazeček pohádek. V době, kdy neexistovala televize, měly nejen pro děti velký význam. Andersen v nich oživuje neživé věci, nechává promluvit zvířata i domy. Ukazuje krásu života i jeho problémy života porcelánových figurek, sněhuláků, jehly i čápů. Vše samozřejmě okořeňuje Andersenův osobitý styl. Dokázal se vcítit do dětské duše, psal pohádky jakoby sobě, malému dítěti. Na jaře roku 1872 Andersen spadl z postele a vážně se zranil. Již nikdy se zcela neuzdravil. Zemřel v létě 1875 nedaleko Kodaně. Je pochován na Assistenském hřbitově v Kodani a den

jeho pohřbu (kterého se zúčastnil i král Christian IX.) byl vyhlášen dánským dnem národním smutku.

Napsal celkem 107 knih. Nejznámější jsou Pohádky Hanse Christiana Andersena (41 pohádek), Sněhová královna, Malá mořská víla, Křesadlo, Nejkrásnější pohádky, Císařovy nové šaty.

Císařovy nové šaty

Před mnohými lety žil jeden císař, který tak měl krásné nové šaty rád, že všecky své peníze vydal, jen aby vždy hodně vyšňořen si mohl vykračovati. Nestaral se o své vojsko ani o divadlo neb vycházky v lesích, leda jen když mohl při tom své nové šaty ukázati. Pro každou dobu dne měl zvláštní kabát, a říká-li se obecně o králích: Jeho Veličenstvo jest v státní radě, říkalo se zde: Císař jest v oblékárně. V hlavním jeho městě, kde bydlel, bylo velice živo a denně tam přicházelo mnoho cizinců. Tak se tam objevili jednoho dne dva podvodníci, kteří se vydávali za tkalce, a tvrdili, že dovedou utkati nejkrásnější látku, jakou si jen lze představit. Nejen že barvy a vzorek jsou neobyčejné krásy, nýbrž že šaty z látky této zhotovené mají tu kouzelnou vlastnost, že jsou neviditelné pro takové lidi, kteří se k povolání svému nehodí, aneb jsou nestydatě hloupí.

„To by byly výtečné šaty!“ pomyslí si císař. „Kdybych měl takové obleky, mohl bych snadno vypátrati, kdo v mé říši k úřadu, který zaujímá, schopnosti má nebo nemá, a mohl bych hlupáky z moudrých vyloučiti. Ano, takový šat musí býti ihned pro mne utkán!“ A dal oběma podvodníkům hojný závdavek, by mohli ihned svou práci začíti.

Postavili vskutku dva tkalcovské stavy a dělali, jakoby na nich pracovali, ale neměli ani zbla na nich.

Přes to žádali s drzým čelem nejjemnější hedvábí a nejlepší zlato. To vše strčili do kapes a pracovali na prázdných stavech vždy do hluboké noci.

„Toť bych přece jen rád věděl,“ pomyslí si císař, „jak daleko již pokročili“, ale bylo mu přece jen hodně divně v nitru při pomyšlení, že ten, kdo je hloupý aneb k úřadu svému neschopný, tkalcovinu jejich viděti nemůže. Myslíl ovšem, že jeho se to netýče a o sebe se obávati nemusí, ale přece poslal dřív raději jiného, aby shlédl, jak práce pokračuje. Každý v celém městě věděl jak čarovnou moc ta látka míti má, a byl tudíž velice zvědav, se dověděti, jak hloupý neb neschopný jest jeho soused.

„Pošlu k tkalcům svého dobrého, starého ministra,“ pomyslí si císař, „ten může nejlépe posouditi, jak se látka vyjímá, neboť

jest velmi moudrý, a nikdo není k svému úřadu schopnější než on.“

Starý, dobromyslný ministr vstoupil do síně, kde oba podvodníci u prázdných stavů seděli a pracovali. „Milý Bože,“ myslil si starý ministr a vyvaloval oči, „já ničeho nevidím!“ ale neřekl to nahlas.

Oba podvodníci žádali jej, aby blíže přistoupil, a tázali se ho, není-li to překrásný vzorek s nádhernými barvami? Při tom ukazovali na prázdný stav; ale ačkoliv se ubohý ministr co nejvíce namáhal, nemohl přece ničeho se dopátrati, neboť ničeho tam nebylo. „Což bych, Bože,“ pomyslí si, „sám byl hlupákem? To mne nikdy nenapadlo, a toho se nesmí žádný člověk dovědět. Což bych se nehodil k svému úřadu? Ne, ne, já, já nesmím vypravovat, že jsem látku na stavu nespatriil.“

„Ale vy nic neříkáte,“ poznamenal jeden z tkalců.

„Ó, je to nádherné! Divukrásné!“ odvětil starý ministr a díval se brejlemi. „Ten vzorek a ty barvy! Ano, dám zprávu císaři, že se mně to neobyčejně líbí.“

„Nu, to nás těší,“ pravili tkalci a na to jmenovali barvy a vysvětlovali mu prazvláštní vzorek. Starý ministr pozorně naslouchal, aby mohl o tom císaři podrobnou zprávu podati. Ale nyní vyžadovali podvodníci ještě více peněz, hedvábí a zlata,

předstírajíce, že toho ještě potřebují ku práci. Strčili opět všecko do kapes, na stav nepřišlo jediné niti, a pracovali dále jak před tím na prázdných stavech.

V krátké době vyslal tam císař jiného dobromyslného úředníka, aby nahlédl, jak práce pokračuje, a bude-li brzy hotova. Tomuto pánu vedlo se docela jako ministroví, div si oči nevykoukal, ale ježto tam kromě prázdných stavů ničeho nebylo, nemohl přirozeně též ničeho viděti.

„Není to krásná látka?“ optali se oba podvodníci a vykládali mu rovněž vzorek, jehož tu ovšem nebylo. „Hloupý přece nejsem,“ myslil si muž, „ale přes to, jak se mi zdá, k úřadu svému se nehodím. Je to zvláštní, a nikdo se přirozeně nesmí toho dovědět.“ Chválil tedy látku, které neviděl, a vyslovil tkalcům své potěšení z krásných barev a nádherného vzorku. „Je to vskutku divukrásné!“ pravil císaři.

V celém městě hovořilo se o nádherné látce. Konečně chtěl ji císař viděti, pokud bude ještě na stavech. Vydal se tedy s průvodem vybraných pánů, mezi nimiž byli též oba staří, věrní úředníci, kteří tam již dříve byli, k oběma lstivým podvodníkům, kteří tkali nyní ze všech sil bez útku i vložky.

„Není to nádherné?“ pravili oba věrní úředníci. „Račte se jen, Veličenstvo, obdivovati! Jaký to krásný vzorek! Jaké to ohnivé

barvy!“ Při tom ukazovali na prázdný stav, neboť mysleli, že druzí látku zajisté dobře tam vidí.

„Co je to?“ myslil si císař, „já praničeho nevidím! Jaká hrůza! Což jsem hloupý? Což se v posled za císaře nehodím? To by bylo nejhroznější, co by se mohlo přihoditi.“

„Je to tuze pěkné!“ pravil poté, „vyslovuji tomu své nejvyšší uznání!“ A kýval hlavou ustavičně pozoruje neustále prázdný stav; neboť nechtěl se přiznati, že ničeho nevidí.

Celá družina dala si největší práci, dívala se a dívala, ale nemohla přirozeně také víc objeviti, než její předchůdci. Nicméně svěřili všichni císaři, říkajíc po něm: Vskutku, je to tuze pěkné. Radili mu, aby z této nádherné látky zhotovené šaty poprvé vzal při slavném původu, který se měl co nejdřív konati.

„Okouzující, báječné, divukrásné!“ šlo to od úst k ústům, a všichni byli z toho velice potěšeni. Císař udělil oběma podvodníkům po vysokém řádu a dal jim titul dvorních tkalců.

Celou noc před průvodem strávili oba podvodníci při záři více než šestnácti svic u svých stavů, aby lidé mysleli, že pracují velmi pilně na nových šatech císařových. Dělali, jak by snímali látku se stavů, stříhali ve vzduchu velikými nůžkami, šili jehlami bez nití a pravili konečně: „Tak, teď jsou šaty hotovy.“

Císař přišel s nejnuzněnějšími svými dvořany, a podvodníci pozvedli ruce, jakoby mu něco ukazovali a pravili: „Hle, zde jsou kalhoty, zde kabát, zde plášť atd. Lehké jako pavučina. Člověk by si myslel, že nemá docela nic na těle; ale to je právě ta výhoda přítom.“

„Ano,“ svědčili ostatní dvořané, neviděli však ničeho, neboť ničeho nebylo. „Račte, Veličenstvo, teď svléci šaty své,“ pravili podvodníci, „pak oblečeme zde před velkým zrcadlem Vaše Veličenstvo do nových šatů.“

Císař se svlékl, a nyní podvodníci dělali, jakoby mu nový oděv kus po kuse oblékali; pak jej chytili kolem krku, kutili po něm sem a tam kolem, jakoby něco uvazovali, co mělo býti vlečkou, a císař se obracel a točil před zrcadlem. „Divukrásně! Padnou výborně a sluší Vašemu Veličenstvu skvostně!“ volali všichni přítomní. „Jaký vzorek! Jaké barvy! Je to nevyrovnatelný oblek.“

„Venku čekají již připravená nebesa, která budou nesena při slavném průvodu nad Vaším Veličenstvem,“ oznamoval vrchní obřadník.

„Nu, jsem připraven,“ pravil císař. „Není-li pravda, vše jest, jak má být?“ při tom se otočil k zrcadlu ještě jednou, neboť chtěl si dodatí zdání, jakoby oblek svůj dopodrobna prohlížel.“

Komorníci, kteří měli nésti vlečku, sáhli nyní rukama na podlahu, jakoby ji zvedali, a drželi pak ruce strnulé před sebou ve vzduchu, jakoby vlečku nesli, neboť nechtěli a nesměli dát znáti, že rovněž ničeho nevidí.

A tak kráčel císař při slavnostním průvodu pod nebesy, a všichni lidé na ulicích a v oknech volali: „nádherná vlečka! Všecko padne jakoby ulito.“ Nikdo se nechtěl prozraditi, že ničeho nevidí, neboť byl by si dal tím vysvědčení, že není schopen svého úřadu, anebo že jest strašlivě hloupý. Ještě nikdy nevyvolaly šaty císařovy takový jásot.

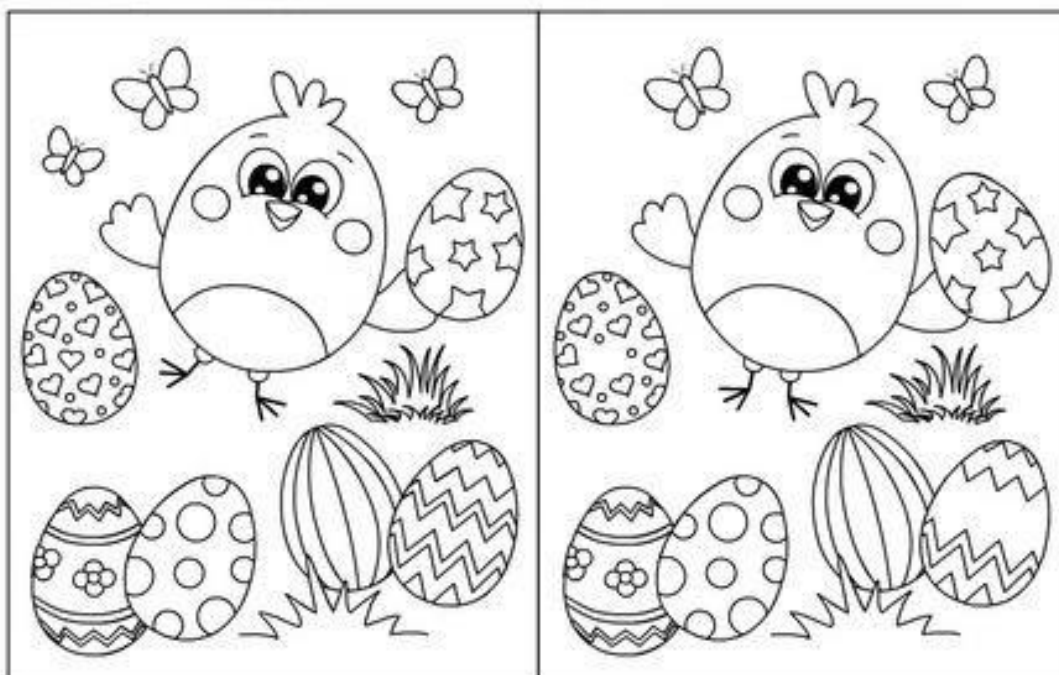
„Ale vždyť nemá pranic na sobě!“ zvolalo náhle malé dítě.

„Milý Bože, slyšíte hlas nevinnosti!“ zvolal jeho otec. A jeden šeptal druhému, co dítě pravilo. „Nemá na sobě nic; malé dítě to tamhle povídalo, nemá na sobě nic,“ znělo to kolem.

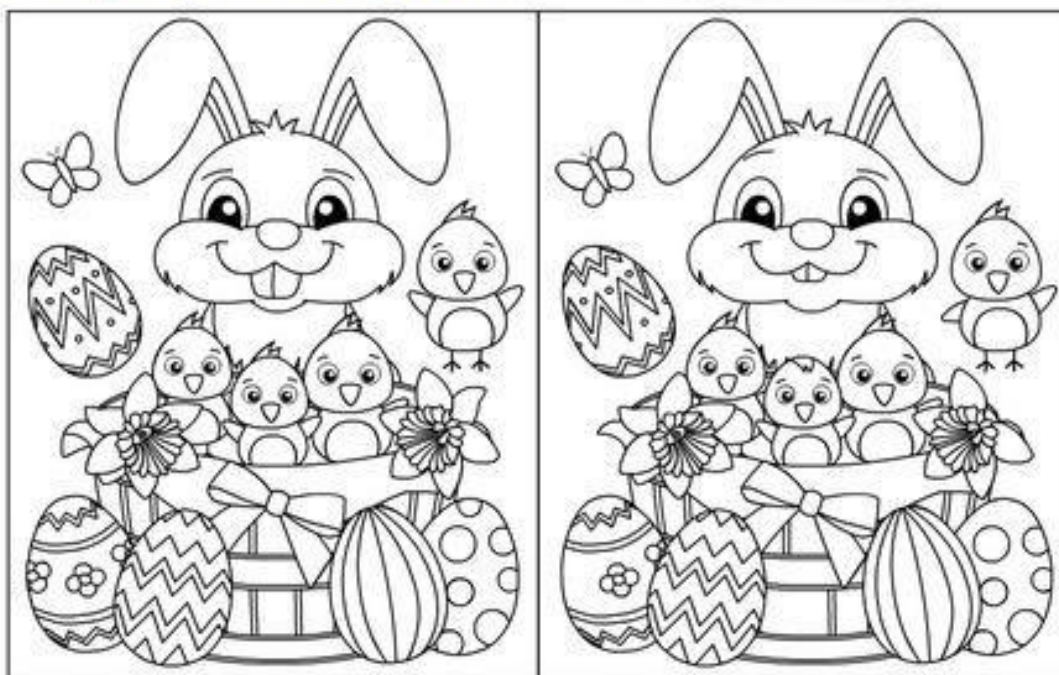
„Nemá na sobě nic!“ zvolal konečně všecken lid. Tu se ulekl císař, neboť jemu samému připadalo, jakoby pravdu měl lid; ale myslil si: „Teď není všecko nic platno, musím to již vydržeti!“ A tak jak se ještě pevněji vykračovati, a komorníci nesli vlečku, které vskutku ani nebylo, ještě hrději za ním.

Trénujeme paměť

Najdi 5 rozdílů.

Najdi 10 rozdílů.

Smějeme se

Povídá zubař pacientovi na křesle:

„Mohl byste při tomto zákroku hodně řvát?“

„Ale proč, vždyť to vůbec nebolí?“

„Víte, za hodinu mám tenis a je plná čekárna.“

„Tati, kdo je muž?“

„To je takový člověk, který je velmi silný, vše dělá pro svoji rodinu, chrání ji, stará se o ni a má ji rád.“

„Tati, já bych chtěla být takovým mužem, jako je maminka.“

Na světě je tolik talentovaných fotografů...

A pak je tu ta paní, co mě fotila na občanku.

Na jedné lavičce sedí manželský pár, na lavičce naproti sedí pár milenecký. Milenci se líbají a manželka na ně z protější lavičky závistivě kouká.

Po chvíli povídá svému manželovi: „Poslyš, on ji už aspoň pětkrát za tu dobu, co tady sedíme, políbil, a tebe to ani nenapadlo ještě ani jednou!“

Manžel se na ni udiveně podívá: „Prosím tě, vždyť ji ani neznám!“

Doktor mi řekl, že ranní rozcvička mi přidá pár let života...

A měl pravdu. Po dnešních třiceti dřepch se cítím na 85.

Jak jsme se měli v březnu

V březnu jsme si moc užili tradiční Domovský ples, tentokrát ve stylu Hippies. Pečlivě jsme se připravili na Velikonoce, jak výrobou dekorací a pomlázek, tak pečením beránků a přípravou jarních jednohubek. Na občerstvení jsme si společně pochutnali na Velikonoční kavárničce.

Autobusem jsme vyrazili na velikonoční výstavu do Hernychovy vily, kde o nás bylo skvěle postaráno.

Zdroje:

<https://www.alik.cz/v/nejlepsi/2023>

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Duben>

<https://www.pranostika.cz/duben.html>

<https://www.zelenadomacnost.com/blog/index.php/2021/04/01/rok-v-zahrade-duben/>

<https://www.databazeknih.cz/zivotopis/hans-christian-andersen-76>

<https://www.databazeknih.cz/vydane-knihy/hans-christian-andersen-76>

<https://www.dotyk.cz/magazin/carodejnicke-procesy-reklama-cirkve-30000505.html>

<https://www.dotyk.cz/magazin/carodejnicky-proces-v-losinech-20200205.html>

<https://obecborek.cz/zivot-v-obci/historie-a-soucasnost/paleni-carodejnic-puvod-historie-a-soucasnost/>

https://web2.mlp.cz/koweb/00/03/35/05/43/cisarovy_nove_saty.pdf

<https://www.msrtynce.cz/nabidka-cinnosti-10>